

[Aksel Larsen.]

det må være uendelig let for ligningsmyndighederne at konstatere, om det er erhvervs-mæssig gæld, eller om det er privat gæld. Ligningsmyndighederne kan klare så meget, navnlig da når det drejer sig om småting; dette enkle problem må de absolut kunne klare.

Ministeren sagde, at hvis man havde mod, kunne man måske tage fat på at løse problemet. Ja, jeg er bange for, at jeg kommer til at bruge denne sentens i morgen aften i Studenterforeningen i Århus, hvor jeg skal tale om parlamentarisme og partier. Det sørgelige er, at partier og regering og folketing har alt for lidt mod til at gøre det rigtige, uanset hvor rigtigt det er, og så foretrækker man, enten af frygt for en pressionsgruppe eller for at fedte for en bestemt gruppe i håb om at få dens stemmer ved valget eller i håb om ikke at miste dens stemmer, at give den en skattemæssig favør eller opretholde en skattemæssig favør i stedet for at afskaffe den.

Bevares, jeg kan godt se, at det vil være lettest, hvis folketinget i enighed kunne tage fat på en afvikling af dette forhold. Jeg ved ikke, om det er muligt. Den ihærdighed, hvormed man fra venstres og konservativ side hidtil har opereret, lover jo ikke for godt, men vi har lov til at forhandle om det. Jeg vil også sige, at regeringen og ministeren kunne fatte det fornødne mod; jeg tror, det er lettere for ministeren at udarbejde regler for, hvordan man skal afvikle dette, end det er for os andre. Jeg har givet udtryk for, at jeg forestillede mig en afviklingsperiode på mindst 5 år. Det er muligt, at det ærede medlem hr. Holger Eriksen har ret i, at der skal en længere afviklingsperiode til; naturligvis skal der en afviklingsperiode til, men det må kunne afvikles.

Og så vil jeg tillade mig at sige til den højtærede minister og til regeringen og til socialdemokratiet: hvis man erkender, at der her må en ændring til, så skal man i hvert fald lægge mærke til, at hvordan end venstre og de konservative måske vil stille sig, så har vi nu fået tilslutning fra de uafhængige og fra liberalt centrum. Hvis socialdemokratiet også kan tilslutte sig og leve op til det, der ganske åbenbart er den højtærede ministers principielle mening, så er der et ikke ubetydeligt flertal i folketinget, og så kan vi gen-

nemføre det. Jeg håber naturligvis på at få større tilslutning, men her er altså et forhold, hvor socialdemokratiet ikke kan gå ud og sige: vi ville så forfærdelig gerne, men vi har ikke flertal, og derfor tør vi ikke røre ved det.

Jeg har en bemærkning til, og det er om sambeskatningen. Den højtærede minister siger, at det kan være farligt at sætte hustrufradraget op nu, hvis man alligevel vil ophæve sambeskatningen, for så bliver det mere svært. For det første vil jeg sige, at det argument, man anvender for at sætte lønmodtagerfradraget op, er lige så fuldgældigt, når det drejer sig om hustrufradraget. For det andet vil jeg gerne have at vide, hvorfor det skulle blive sværere at løse sambeskatningsproblemet, hvis man fører hustrufradraget en lille smule à jour, end hvis man lader det blive dernede, hvor det er. Hvis det på nogen måde kunne komplicere det — jeg kan ikke se, det kan — men hvis det på nogen måde kunne komplicere arbejdet med at ophæve sambeskatningen, så måtte det da vel være lige så kompliceret af, at der eksisterer et hustrufradrag, der står i ligningsloven, som af, at dette eventuelt sættes op til det dobbelte.

Johan Asmussen: Jeg må lige til supplerings af mit første indlæg sige, at når jeg fremkom med det forslag, at man til sikring af en vis lighed mellem lejere og ejere skulle overveje at bruge tallet fra sidste år med et tillæg af en eller anden procent på, lad det være 20 eller 25 pct., må man naturligvis gøre noget tilsvarende med hensyn til standardfradraget. Det kan ikke gentages for ofte, at vi er imod standardfradrag, men når vi har det, og hvis det skal føres videre her, så må det på tilsvarende måde forhøjes med en eller anden procent. Det bliver måske tilfældigvis den samme procent, som selve lejeværdien i så fald skulle forhøjes med, men det må man finde ud af på basis af den skete stigning i priser og lønninger.

Må jeg også supplere mine bemærkninger om problemet at fjerne boligen fra selvangivelsen. Det er en selvfølge; men efter som det ærede medlem hr. Niels Westerby gik temmelig dybt ind i det også, så lad mig da for en sikkerheds skyld gentage det. Det er en selvfølge, at hvis man vil gå den vej, så må man have en overgangsordning. Jeg ville tro, den skulle være på en halv sne-